

REDACTIA

ARAD, STR. AULICH (ADAM)

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.

Nr. de Duminecă pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

ARAD, STR. AULICH (ADAM)

INSERTIUNILE:

at 1 și 2 garmond: prima-lună
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia-oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

După 50 ani.

(*) Jumătate veac e destul chiar și în viața unui popor pentru-ca el să se mai civilizeze.

După treizeci de ani de viață constituțională, suntem în drept să pretindem respectul legilor chiar și de la Unguri, un popor cărui de altfel lumea întreagă i-a iertat și-i iartă multe ce nu se potrivesc cu spiritul modern.

Arătări deci ca cele de alaltăieri în Arad, unde au spart internatul pedagogic român, sunt nu numai înspre rușinea Ungurilor aradani, ci toți Ungurii trebuie să se geneze, pentru-că într'un stat de drept trebuie să se respecte mai ales pacea, să se garanteze îndeosebi libertatea.

Ce fel de libertate este însă aceea în care nemaghiarii sunt siliți să illumineze, căci altfel li-se sparge casa și chiar biserica. „Victoria” dacă nu aprindea luminări în ferestri, desigur că nici poliția nu o putea apăra de vandalismul modern maghiar, potențat aici în Arad prin patriotica activitate a celor dela „N.-Szövetség”.

Parintele protopop Telescu dacă nu se ducea să celebreze la biserica noastră, care este de altfel patronată de el, — adică vorba vine că e patronată, deoarece ce e chiar în proces cu patronul — desigur că nu mai avea liniște și pace.

Azi cei dela ziarele maghiare strigă și insinuă că la „Victoria” sunt „maghiaro-fobi”; mâne îi constrînge să illumineze întru sârbătorirea unei zile care nu e primită nici chiar de Dieta lor ca sârbătoare... Eri strigau ca în biserica română gr.-catolică să se țină „Te Deum”, ear' azi se revoltă că la serviciul divin impus cu forța n'a fost nici un Român!

Ear' cât despre vandalismul sevîrșit la Seminarul român, ziarele maghiare n'au nici un cuvînt de repro-bare.

După un jumătate veac dela proclamarea „libertății” noi, naționalitățile, am ajuns deci să ni-se spargă casele, bisericile și școlile, fără ca autorii vandalismelor să fie pedepsiți de lege, numai pentru-că ei sunt — Unguri... Am ajuns ca patriotismul nostru să fie judecat de „canalia” străzii.

Frumoasă „frăție” în era de „egalitate și libertate”.

Că ce însemnează libertatea în statul ungar, și cum o practică guvernul și între Unguri, dăm o probă din ajunul chiar a lui 15 Martie... La 14 Martie s'a întemplată adică la Dunaföldvár că țeranii (socialiști — se zice!) au ținut întrunire.

„Magyar Hirlap” (dela 15 Martie) scrie despre această întrunire următoarele:

„Budnay a mai provocat odată poporul să fie liniștit. Dar' deoarece ce n'a fost ascultat, strigă cu glas tare:

— Puneți baioneta!

— Nainte!

„După această comandă vre-o 20 gendarmi porniră înainte. Ei se încăierară cu țeranii, dintre cari doi fură omorîți îndată: unul cu numele Zerza și altul un bătrân de 78 ani, cu numele Szili, fiind străpunși amîndoi de baioneta gendarmerească. Alți doi d'asemeni au fost grav răniți, încât unul a și murit peste câteva minute; nu va scăpa cu viață nici celalalt. Cei răniți mai ușor, mulți la număr, au fugit... Ei amenințau însă că în curînd se vor înarma cu s. p.ă, coasă, secure. Peste noapte s'au făcut numeroase arestări și — răniri!

Restul raportului spune apoi că s'au adus peste locuitorii soldați de tot soiul: infanterie și cavalerie...

Ș'aceasta așa merge nu de o zi, de două ori de nouă, ci de ani de zile ordinea în statul ungar se ține numai prin baionete, ear' „libertatea” o au numai gendarmii... să impuște îndată ce popor mult adunat face sgomot.

Nu le invidiem concetățenilor nostri maghiari nici guvernul, nici educația politică de cari i-a împărțit presa lor, a cărei eliberare de sub „censură” au prăznuit-o eri cu mult sgomot, dar' cu puțină demnitate, căci în mijlocul entuziasmului iubilar s'a amestecat sgomotul unor devastări sâlbătice și vaietul cetățenilor străpunși de baioneta gendarmerească.

In interesul adevărului. „Pesti Napló” dela 15 Martie dând traducere articolului nostru în care sfătuim pe Români să nu părăsască patria, traduce defectuos spunînd că noi am zis: „Să dăm afară de pe satele noastre comercianții străini, și numai după-ce ne-am îmbogățit, să ne reîntoarcem în România...” Noi nu am scris aceasta! Ci am zis că numai când prea ne-am fi înmulțit aici ca comercianți, să ne ducem și în România. Incolo cine numai poate, să stee aici, în patria scumpă și iubită.

Dela Slovaci

Turceansky-St-Martin, 12 Martie.

Onorată redacțiune!

Alaltăieri, 10 c. redactorul șef al lui „Nar. Noviny”, dl Pietor, a căpătat deja actele de acuză privitoare la cele două dintâu articole incriminate din acele 5 de care v'am pomenit rîndul trecut. Primul din ele, apărut încă în numărul dela 3 Maiu 1897, sub titlul: „Paralysa progressiva”, a fost scris asupra faptului că congregațiunea comitatului Nitrei hotărîse încă pe aceea vreme maghiarisarea tuturor orașelor și comunelor avînd nume cu „idegen hangzásu” (sunet străin). Autorul vestește cu expresiuni dictate de durerea arzătoare, produsă din simțemîntul rînit al iubirii de neam, purtarea maghiaronilor din Nitra și roagă pe antistiile și pe toți oamenii cu conștiință, să nu lase a fi păgânite numirile frumoase și scumpe ale locurilor, pe cari trîesc din timpurile nepomenite și vechi, încât nici rectorul magnific Herzogh, în cunoscuta-i scrisoare cătră tinerimea universitară nemaghiară, publicată în foile maghiare încă anul trecut, enumerînd pe toate națiunile când și pe unde au venit în țară, și ce fel de docu-

mente căpătaseră dela regi și diete pentru stabilirea lor aici, că nici acest juriscult și istoric vestit n'a știut să zică când au venit Slovaci și pe basa căror documente stau în această țară.

Și eată în ce cuvinte blînde admonia articolul incriminat pe respectivii să-și apere dreptul:

„Atragem luarea aminte a comunelor respective, ca să se împotrivescă energic în corpurile reprezentative în contra terfelirii numelor antice, moștenite dela moși-strămoși, ear' dacă notarii sau juzii ar vroi să aducă la desăvîrșire schimbarea cu forță, să înainteze imediat — în contra acestei procedări — protest în scris la vișșpanul comitatului Nitrei...”

Procurorul vede în articolul astfel de „expresii și afirmări, care sunt în stare a provoca ura contra națiunii maghiare ear' în altele provocare la neascultarea cătră autorități, de aceia chiamă pe redactor înainte a jurărilor.

Al doilea articol intitulat: „Selăvia în sus și în jos, apăruse la 15 Iulie a. tr. Eată unele părți din el:

„In straturile Slovece mai înălțate sufletește, mai avute, mai culte, actualul șovinism maghiar practică robia sufletească.... prigonind și scuipându-ne limba maternă a noastră, luând națiunii institutele ei culturale, întemeiate cu atăta străduință și trudă pe banii adunați dela oameni ce muncesc din greu”....

„Nisuițele noastre nobile și adevărat conservatoare fiecare mișel poate să le proclame drept răsvîrșire contra Statului și patriotismului. Pe noi și pe copiii nostri... ne aruncă și tiranizează cu o cruzime într-adins aleasă”....

Așa dar, selăvia și temnițarea, tirania șovinisto-exariană în sus și în jos; jug, apăsare, jefuire și schinguire în sus și în jos! Aici sus — Matia, școli, biserici; colo jos — cea de pe urmă îmbucătură de pîne de ovės! Aici otrăveală mai înaltă cu arsenicul maghiarisării; colo ucidere cu buzduganul mizeriei și a foametei. Și toate acestea luate la oaltă se chiamă libertate, liberalism, constituție, egală îndreptățire, idea de stat, patriotism!! Căta minciună, căta perversitate. — Ergastulum, ear' nu patriă! Cameră de tortură, ear' nu patrie! Moment, ear' nu oare-care „haza”....

În aceste frase vede procurorul „agitare contra naționalității”.

În celalalt cuprins al articolului acuzătorul găsește „agitare contra claselor”, fiindcă spune vorbă apărătoare în folosul muncitorilor slovaci cărămidari din Budapesta.

La întrebarea respectivă a judelei de instrucție, dl Pietor a zis că primise ambele articole spre publicare dela un calf-măsar din Budapesta, Kovaci, care fu și el interogată aci, declarînd la rîndul său că nu știe numele autorului, dar' că el nu le-a scris. Procurorul nevoind a recunoaște responsabilitatea acestuia pentru articolele incriminate trage în judecată pe redactorul șef al lui „Nar. Noviny”, care declarase încă înainte judelei de instrucție de aici că: nu e dator să cunoască pe autor, ci numai pe trimițătorul; de aceea a protestat încă atunci de a fi considerat ca acuzat, cum îl cualificau. Așa a fost tot'auna în toate procesele de presă, dl Pietor a făcut recurs contra acestei tălmăciri de lege.

De-ocamdată acuză fixează ziua pertractării pe 4 Aprilie st n. (Mărkus utca, II emelet, Budapesta) orele 3 după amezai.

Întru aplicarea cât se poate de conștiincioasă a noușlor ordonanțe pentru înădușirea presei vă comunic, că procurorul a orînduit confiscarea tuturor exemplarelor din cele 8 numere ce au eșit până acum din „Ludov Noviny”.

Alaltăieri s'a făcut în comuna învecinată Turani alegerea preotului evangelic, în asistența vicșpanului, a fisolgăbirului și a 16 gendarmi. Dar' despre aceasta vă voi povesti câte ceva în scrisoarea-mi viitoare.

—sky.

Dela Sârbi

Novi-Sad, 3/15 Martie.

Stimate d-le redactor!

În nrul cu data de azi al prețuitului D-tre organ, în rubrica „Noutăți” citesc și știrea următoare: „Iasa Tomici, ginerele lui Miletici, martirul Sârbilor, a luat conducerea ziarului „Zastava”, pe care până acum l'a condus d. Dr. Gavrilă”.

Pot să cam dau cu socoteală, de unde ați luat această știre, anume cred că dintr'un entrefilet publicat în „P. Lloyd” (ediție de dimineață) din 10 c., care de două ori în interval de 12 zile s'a ocupat cu retragerea dlui Dr. Gavrilă dela direcțiunea organului de căpetenie al partidului radical sârbesc. Pentru a învedera, intrucât este adevărată și intrucât nu suspomentea știre, să scot mai întâiu câteva părți din cuvîntul de adio, pe care dl A. Gavrilă l'a publicat în fruntea numărului dela 13/25 al „Zastavei”.

Ca motiv principal al retragerii sale simpaticul frunțas al Sârbilor aduce că: „au rămas departe speranțele mele întru restabilirea unității celor două partide naționale”; ear' pe urmă că, „fiind ocupat și pe alt teren al activității publice, adese ori am fost împedcat a lucra și la ziar”. Dând apoi unele explicații în această privință, zice: „Afară de aceasta, așa cred că de ocam înainte nu putea să consacră toată vremea și puterea mea activității publice în mod mult mai extins și mai rodnic”.... Ear' cătră sfîrșit spune încă odată: „Imi va fi cu puțință de a consacra mai mare și specială atențiune și altor terene ale activității publice ear' coloanele ziarului „Zastava” imi vor sta și mai departe la dispoziție spre acest scop”....

Atăta scrie dl Dr. Gavrilă despre motivele retragerii sale; ear' direcțiunea partidului radical, în mulțumita s'a cătră dl Gavrilă, care urmează cuvîntului acestuia de adio, scrie, că „n'a fost în stare a îndupleca a rămânea și mai departe în pozițiunea lui de până acum la „Zastava” și retragerea dlui Dr. Gavrilă a devenit irevocabilă, direcțiunea i-a exprimat recunoștința și mulțumita sa pentru munca sa grea și a scos la iveală mai ales faptul, că a servit partidul cu cel mai mare devotament în zilele cele mai grele ale acestuia”....

Dl Gavrilă conduce organul radical sârbesc din ziua Sf. Petru și Pavel (29 Iunie v.) 1893, chemat fiind de cătră direcțiunea partidului radical.

Precum am spus, scrisoarea dlui Gavrilă a apărut în nrul dela 25 Februarie după amezai, ear' P. Lloyd a avut deja în nrul său dela 26 dimineața primul entrefilet despre ea, arătînd și el motivul adevărat al retragerii, că adică „nu-i era cu puțință a menține concordia între liberalii și radicalii sârbi”....

Peste douăsprezece zile, adică la 10 Martie n. singurul „P. Lloyd” dintre toate ziarele a publicat, precum am pomenit mai sus, încă un entrefilet în aceeași afacere și care sună astfel: „Privitor la scisiunea în tabăra Sârbilor radicali din țară i-se comunică lui „Keleti Ertesitő” următoarele din Novi-Sad: Redactorul „Zastavei” Dr. E. Gavrilă, care până în zilele din urmă avea în mînile sale conducerea partidului, s'a retras dela conducerea ziarului și anume precum declară în scrisoarea sa de adio (?) din cauză, că nu a reușit a câștiga teren în sinul partidului său pentru ideile sale naționale. În fruntea întreprinderii (cărei?) stă acum — dacă nu și cu numele său — earăși fostul conducător al partidului, Iasa Tomici, ginerele bătrînului Svetozar Miletici”.

În aceste două entrefileturi sunt două lucruri străni de observat: Întâiu, că s'a simțit îndemnat — nu știu din ce motiv „Keleti Ertesitő” a vorbi de două ori despre această afacere, fără a avea trebuință de

asta; și apoi diferența între motivele, care au îndemnat pe dl Gavrilă a demisiona

Nu vreau să stăruiesc însă asupra acestui lucru, ci mai bine declar de neadevărată afirmarea, că dl *Iașa Tomics* ar sta acuma — dacă nu și cu numele seu — earăși în fruntea „întreprinderii“. Nu e adevărat, dl Tomics nu stă în fruntea a nici unei „întreprinderi“, anume nici a ziarului nici a tipografiei, care ambele au fost odată proprietatea socrului seu Dr. Miletici, dar acuma nu sunt. „Zaslava“ e azi a-vecea partidului radical ear' tipografia e întreprinderea unei societăți pe acțiuni, compuse numai din eulegători tipografici cari de zeci de ani au lucrat în acea tipografie.

Ear' dacă sub „întreprinderea“ foaia lui Jeszensky înțelege întreprinderea partidului, nici asta nu e adevărat, de oare-ce dl Tomics, de când a eșit din temniță în 1896, nu se mai ocupă de politică, nici nu ia parte la conferențele partidului, cu atât mai puțin „stă în fruntea întreprinderii“, care nici lui, nici socrului seu nu i mai aparține încă din luna Martie 1896.

Dl Tomics se ocupă acuma exclusiv de studiul chestiunilor sociale-agrară, precum și de aplicarea lor pe terenul practice: înființază reuniuni de agricultură și de credit după sistemul *Reiffisen*, văzând într'însele cel mai bun mijloc, preventiv și arma, de a scăpa poporul de exploatarea ovrăiească. Eată activitatea lui, eată „întreprinderile în fruntea cărora stă d-sa“.

Cu ce scop debitează „*Kol. Értésítő*“ această minciună, e prea evident pentru a ne extinde asupra lucrului, deci o las de-o camdată așa.

Acumena stiri tendențioase, mincinoase, sau câte odată „crime terribile“, cum a fost și mișeleasca scoritură despre „revoluțiunea valahă“, stiri ce devin din ce în ce mai dese, mi-au deșteptat următoarea idee: n'ar fi oare cu cale, lucru folositor a înființa undeva sau, mai bine în Budapesta v'o foaie litografată ori numai hectografată, în patru limbi: nemțește românește, slovește și sârbește, care ar aduce în primul rând extracte din ziarul celor trei s'au patru (Sasi) naționalități din țară? Afară de aceste extracte ziaristice s'ar mai putea adăoga informațiuni, ne cuprinse în ziare, și desmintirile știrilor false ale regimului, să folior nemăgiare. Nici n'ar trebui tocmai, ca întreprinderea aceasta să aibă formă de ziar, cu titlul și toate celea, ci ar putea fi redactată ca simplă corespondență particulară.

Eu aș crede, că înființarea și susținerea unor astfel de „coale hectografice“ n'ar fi grea, fiind dat că studențimea celor 3 ori 4 naționalități bucuroși ar conlucra la traducere; vorba ar fi numai să se găsească conducător redactor al „coalelor“, care știe ce e de dat, de reproduc, și de desmintit și ce nu; scurt un om care înțelege merul și rostul lucrurilor. Și eu cred, că un astfel de om s'ar găsi.

Să vă gândiți și d v. asupra lucrului; poate că cu timpul „coalele hectografate“ s'ar preface în ceva și mai frumos, folositor, important.

Ce ziceți? (Aprobăm întru toate planul și ne am bucura dacă s'ar realiza. Noi am da tot concursul nostru! Red.)

Amicul.

1848.

14 Martie

Pojon.

În Pojon a sosit azi știrca întâmplărilor din Viena, cari imediat au schimbat situația afacerilor din Ungaria. Kossuth a accentuat în cas. de jos revoluția din Viena, căderea lui Metternich, în urma cărora a abzis și Apponyi din funcția de cancelar.

Acum avem datoria — zise Kossuth — să conducem mișcarea în mod înțelept. Nimeni să nu se lase răpit a trece hotarul cuvenit, dar' până la hotar, totul.

Făcu pe urmă propunerea să provoace imediat pe palatin ca să țină ședința, o delegație să compună proiect de lege de presă, altă comisie să-și exprime părerile pentru apărarea patriei. Deputația trimisă s'a întors cu răspunsul că palatinul nu numai va ținea ședința în aceeași zi, ci va fi pentru primirea memorandumului. În această ședință a luat cuvântul și Széchenyi și a ținut un discurs mai lung.

Mulți se bucură — zise între altele — ear' mulți privesc cu grije la evenimentele noi. Nici eu însu-mi nu știu, să mă alătur la cei ce se bucură sau la cei îngrijați, căci tot atât de posibil e să înflorească viitorul Ungariei, ori că luptându-se cu ea însăși să-și sape mormântul. De ani de zile dorința mea cea mai ferbinte e ca Ungaria să se învârtă în jurul propriei ei osii. Sper că acuma mi se va realiza dorința și asta e ce mă bucură.

Dar' mă îngrijește împrejurarea că arde la vecini și noi cu sângele nostru viu stăm așa de aproape de flăcări. Reformă s'au anarchie, trebuie să alegem între acestea două. La noi alipirea față de dinastie să ne fie baza dezvoltării constituționale. Să punem un capăt desosebiri de paț și caste. Eu însu-mi până acuma am fost de altă părere numai în privința modului. Am fost tot-dauna de acord cu ținta opoziției și curățania scopului nu mi s'a părut nici-odată îndoelnică.

Magnații la 3 ore d. a. au ținut ședință. După citirea memorandumului deputaților, guvernatorul a răspuns așa:

„Îndrănesc să sper, că proiectul memorandumului cetit va fi primit de magnați.“ Răsună strigăte de ura. (Magnații au primit memorandumul prin sculare). Im exprim dorința ferbinte, ca dieta să se încheie cu rezultate bogate; pentru acest scop mă voi folosi de toată influența mea personală și oficioasă. Pentru dezvoltarea constitu-

țională a patriei îmi voi ține de datorie să dăm mână cu deputații.“

La hotărîrea magnaților deputații au răspuns, că dorese să predea memorandumul împăratului printr'o deputație condusă de guvernator. 72 de deputați vor pleca mâne la împăratul.

Viena.

„Wiener Zeitung“ în numărul seu de azi scrie următoarele:

„Cancelarul de stat prințul Metternich la ordinul Majestății Sale a părăsit funcțiunea.“

„Majestatea Sa a luat ferma hotărîre să-și susțină baza tronului, neclintită; pentru restituiră ordinii și a liniștii a decis să învestească pe prințul Alfred Windischgrätz cu titlul de guvernator militar și civil cu drepturi nelimitate.“

Viena e ca într'o stare de asediu: totuși la urgentarea societății de lectură s'a admis să se pună o pază națională și s'a desființat cenzura. S'a dat ordin să se convoace și reprezentanții provinciilor germane și slave la deschiderea Dietei din 3 Iunie.

Pesta.

Eri la 2 ore s'a ținut adunarea proiectată. Sala cea mare a „Cercului opozițional“ s'a umplut de lume. Pe podiul presidential ocupa loc: Gábor Klauzal, Nyári Pál, Fényes Elek, Irányi, Petöfy, Jókai, Egresi Gábor, Bulyow-zky Iuliu, Irinyi Iosif, Vasváry Pál, Oroszhegyi Jozsa, Vachot Imre, Vörösmarty Mihály, Garay Iános ș. a.

Demonstrațiuni în Budapesta.

Seara de 15 Martie a dat privilegii patrioților din Budapesta la demonstrațiuni grave. După cum se telegrafează, *socialiștii s'au înțeles să-și înfrunțeze și s'ar vădă zilei*. Astfeliu la serbarea tinerimei universitare socialiștii încă s'au adunat cam două mii, și când oratorul tinerimei a început să țină discursul festiv, socialiștii au ridicat pe umeri pe un om al lor, care ținea ca și contra-discurs, strigând oratorului că ce mai umblă burghesimea să serbeze amintirea lui *Petöfi* căci *Petöfi* a fost doar poetul proletarilor. Poliției i-a costat foarte mare osteneală până i-a succes să alunge de acolo mulțimea de socialiști; foarte mulți socialiști au fost deținuți și mei mulți au primit răniri grave; s'a puseat chiar asupra poliției.

Era să se facă demonstrațiune și la Operă și la Teatrul național, din cauză că aceste două instituțiuni culturale nu au arborat trei-color în onoarea zilei, se înțelege aci voia să demonstreze tinerimea patriotică, dar' po-

liția i-a împedecat. Ciocniri între floarea națiunii și între poliție s'au întâmpnat și aci și multe arestări s'au făcut.

Nemulțumirea patrioților era mare și în însuși interiorul teatrului. Publicul poftea declamarea poesiei „*Talpra magyar*“ a lui *Petöfi*, directorul teatrului însă, contele *Festetic* nu a permis declamarea. Nemulțumire și indignare — berechet... între patrioți!

De altcum Budapesta nu e unica în privința demonstrațiilor patriotice din 15 Martie.

În foarte multe orașe din provincie încă sau făcut demonstrațiuni, încosebi însă în *Czegled*, unde însuși fiul tătănescu, *Fr. Kossuth* merse să parudeze prin discursuri festive.

Petrecearea oficerilor.

Sub acest titlu „*Gazeta Transilvaniei*“ scrie: Serata a la *Ronacher*, aranjată Sâmbătă seara de Casina oficerilor din loc, a fost cercetată de un public foarte numeros, cum arare-ori s'a văzut. Fără îndoială a contribuit la aceasta și împrejurarea că de astă-dată au luat parte la petreccero și oșpetii români militari dela *Ploesșu*. Producțiunea a la *Ronacher* s'a început după 9 oare seara. Programul a fost ales și variat. El fu introdus cu-o uvertură din opera „*Mignon*“ escelent executată de musica regimentului de infant. din loc. D-na *Krones* a cântat apoi cât-va cântece, între cari două compuse de *Edgar Krones* după frumoasele poesii germane de *Carmen Sylva* „*Die Bitte*“ și „*Dâmbovitza*“. Compozițiile sunt reușite, ear d-na *Krones* a cântat admirabil c'un sopran clar și plăcut și cu multă pricepere și artă. Mai ales cântecul „*Dâmbovitza*“, cu accentele lui duioase, în parte melancolice, a fost viu aplaudat, ear cântăreța mult distinsă de public.

A urmat la p. 3. un solo la pian: „*Impromptu*“ Nr 2 de *Schubert*, executat cu multă dexteritate și pătrundere de gentila d-șoară *Stefania Fedra*, fiica d-lui general comandant al garnizoanei. Tînăra concertistă a fost viu și sgomotos aplaudată.

Voluntarul *Malcher* a executat cu multă dibăcie pe violină „*Souvenir de Moscou*“ de *Wieniavsky*.

D-șoara *Heshaimer* s'a distins cu joacă și cu cântarea sa viie în două numere din program.

A urmat apoi o piesă de concert umoristică executată de orchestră și câte-o cântări umoristice, cuplete și duete; în aceste din urmă au escelat locotenenții *Milani* și *Doms*. Locotenentul *Stuhleiter* a caricat fonograful, și subloc. *Nebowitzky* a făcut pe desenatorul cu celeritate. Amândoi au fost viu aplaudați.

Călătorii în cadra unei zile.

Apune soarele în depărtarea norilor de fum, cari părăsind hornurile, se întind ca un vâl de somn peste sgomotul capitalci.

Ce trist e un amurg într'un codru de piatră.

Te simți mai părăsit, mai uitat, sentimental singurătății te înduioșează ca o doină de jale, din vâlcelele înflorite a satului natal. Tăcerea odăii te înfricoșază, te alungă pe stradele mișcate. În virtegiul masei ce să petrece pe trotoare îți pare că mai uiți. Cu sutele de trecători treci și tu necunoscut prin lumea străină. O undă mică într'un ocean necuprins.

Privești perdut... nici un cunoscut, nici un amic... ce departe sunt malurile patriei!

Îți pari un luntraș, departe, departe, ce răbățește ca într'o poveste auzită.

Dar' câte o rază ostenită străbate în noaptea unei vieți, trăită în străini, dar' nu vine din vre-un ochiu surizător, ea i salutul unei stele îndepărtate.

Din amestec asurzitor a mulțimei, te reinforți mai ostenit, mai trist acasă.

Te așteaptă odaia tăcută. Pașii tăi răsună sinistru din părții răci, și umbra ta care o aruncă lampa pe parchetele galbunii, te înfloară, pare că te urmărește ca o stafie. O durere năbușită își întinde din colțurile odăii ca fire de paiengen, țesătura ei înspăimântătoare spre tine.

Când auzi câte o trăsură, se deșteaptă câte un dor setos în suflet, cugeți c'ar trebui să se oprască la poarta ta, dar' cât de trist te lasă urutul ei scurt, ce se perde în depărtarea stradelor.

Ce greoiu bate ciornical minutele monotone.

Îți vine să crezi că-s ultimele clipe unei inimi ce moare.

Și în suflet e același gol, acea tăcere adâncă ca în odaie. Geamuri cu flori de ghiață, și suferințele au tras perdele întunecate peste ele, să nu străbată albastrul senin al cerului, prea tare în locuința închisă.

Sorti..., clipe..., copilărie..., aiurări seltabice... toate-ți cutreeră gândul ca paseri spărioase într'un apus de seară.

Aicea o scoică scilpicioasă. O țin la ureche, sonul doios care s'aude în peptul ei, e dorul de cântul patriotic al mării, de sinul molatic al undelor. Privind-o în mână, te adie fără a ști un ștol de sentimente melancolice...

Mi dor de-un stn ferbinte, dulce,
Unde iubire să găsească,
Așa străin îmi par pe lume,
Aș vrea ca să iubesc, iubesc...

Mi dor de buze arzătoare,
Aș vrea ca să sărut, sărut,
Să îngrop în sărutări de focuri
A sufletului plâns tăcut...

Sărmana scoică!... pe malul uscat a unei mese de scris, unde nu mai gândește nime la tine, îți plângi un dor tânguitor.

Câte suflete tinere, iubitoare, în exilul străi tății de viforile lumii abătute, nu plâng asemenea, o viață perdată?

Aicea o carte cu povești.

Mai frumoase erau care le spunea bunica, când stam cu capul la ea în poală, în umbra fagilor deși din grădină. Atunci eram un copil cu plete aurii. Povești, povești, ce dulci sunt minciunile voastre. Cum uită, cum să în schimbă omul, multe a șters sbuciumul anilor de pe foile amintirilor.

De una și acum îmi aduc aminte. Să vă spun de-o mai știu întreagă în minte.

A fost odată, că de n'ar fi fost nu s'ar povesti, un om. Acela avea un câne, și îl

avea drag, drag, că nu putea să fie fără el. Dormea, mânca, plângea și petrecea cu el. Cănele era tare istet, și avea două urechi mari, mari, și o coadă lungă, lungă, încât urechile și coada la olaltă, făceau mai mult ca foalele cu picioare cu tot. Ce să cugetă jupânul odată? Se gândi să taie cănelui urechile și coada, ca atunci va fi mai frumos. Dar' cum îl avea de drag se apucă și tae în fiecare zi numai câte-o bucată din urechi și coadă, să nu-i facă prea multe dureri de-odată, și să moară cumva....

Cum merge mai departe nu mai știu, și bunica e moartă....

Așa avem și noi speranțe mari, mari dorințe lungi, lungi, așa se gândește și soarele ca jupânul cănelui, când prinde foarfeca în mâna-i rece. Ca să nu ne causeze prea multe suferințe, taie numai rând, pe rând, încetinel, frumos, câte-o parte din ele, și întocmește lucrul ca încă mult înainte de moartea noastră se isprăvească.

Aceasta-i o poveste frumoasă dar' tristă. Când eram copil îmi plăcea, azi nu mă vreau s-o ascult...

E târziu în noapte. Singurătatea întunecului se deschide tot mai mult peste lumea adormită. Câte-un vânt clătănitor mai atinge ca perdut la ferestrele criptelor de piatră. Un son ca între vis și viață, un

Programa s'a incheiat prin jocul celor 5 surori „The five misters Barissons“, care a produs mult haz și în care au excelat cinci locotenenti tineri, cari nu se pot mântui încă cu podoba mustăților.

Producțiunea s'a terminat după 12 oare, când a urmat și o pauză, în care mare parte din public și oficerii cu oaspeții din Ploești s'au retras în saloanele de mâncare.

Pe la oara 1 s'a început dansul, care a fost animat și a durat până târziu spre ziuă.

Oficerii români dela Ploești s'au reintors acasă cu trenul accelerat de ieri, după ce până la amiază au vizitat casarmele militare și au asistat la un mic concert improvisat de orgă, ce s'a dat în biserica evanghelică de prof. Lassel.

NOUTAȚI

Arad, Martie 16 n. 1898.

Durere patriotică. Sub titlul „Unicul oraș nepatriotic“ „Magyarország“ de azi se plânge în următorul mod în contra orașului Fiume: „Acest oraș al națiunii maghiare, susținut cu multă cheltuială, a degenerat până acolo, în cât autoritățile au interzis tuturor patrioților de bun simț serbătoarea de azi. În Fiume s'au înțeles cam 70—80 de angloați privați, ca dacă publice nu e permis să serbeze ziua de 15 Martie, cel puțin prin o cină modestă să serbeze amintirea marelui zi. Acest plan al lor a ajuns la cunoștința superiorilor, cari pe scurt li-au adus la cunoștință, că dacă vor serba, vor fi numai de cât dați afară din post. Acest ucaz — așa se zice — provine de la dl guvernator.“

Spurge-vor „patrioții“ ferestrele acestor „nepatrioți“!

Personal. Veiss Henrich, fost chelner în Cămin „Crucea albă“, fratele Dni Vész redactor la „Budapesti Napló“, a fost ieri la serbările revoluționare în Arad, să reprezinte „Budapest Napló“. Henrich, Henrich, mic ai fost să fi între neamurile Judei și mare te-a făcut hazafisagul unguresc. Că dacă nici Henrich nu va pune la cale politica europeană, atunci vai de popoarele ei.

Nu le trebuie creștinismul. În Budapesta decurge congresul general al studenților maghiari. Ieri în a treia zi a congresului, un anumit Lendvay voia să spriginească o propunere, în sensul căreia fiecare student universitar să-și țină de datorință morală a se

înscris la reuniunea de ajutorare a universitarilor. Lendvay și-a început vorbirea prin fraza „Keresztény Ifjak!“ (Junime creștină!). A fost desul atâta, pentru-ca oratorul să fie huiduit din toate părțile și chiar îndrumat la ordine din partea preșidentului, ear' la urmă și-a detras cuvântul. — Va să zică, suntem deja așa departe ajunși în binefacerile erei nouă a legilor politice-bisericești, încât și la simpla apostrofare de „Keresztény ifjak“, la simpla expregiune de „creștin“ nația privilegiată se înfurie ca taurul când vede culoare roșie.

Comedia finită. S'a sfârșit tânăbul aniversării revoluționare cu un reclam: pentru alfa și omega, începutul și sfârșitul tuturor „hazafisagurilor“ din Arad, Dr. Barabás Béla. Ieri după amiază circula în tot orașul apeluri ca să se adune publicul la conductul cu torțe ce-l va face tinerimea Dni Dr. Barabás Béla. Și când colo apar pe piață niște băieți cu torțe mieunând „Eljen Dr. Barabás Béla“, cu o musică răgușită. Asta nu impoartă. Vorba e numai ca Europa să afle că există în Arad un om mare căruia i se aranjează conduct cu torțe. Să facem și noi acest serviciu ca să știe și clientela sa românească că ce mare om e... Barabașul lor.

Accident de drum de fier — 10 răniți. Un accident de drum de fier s'a produs lângă Chasse, se crede în urma unei rupturi de șină, — deși circulă șvonul că ar fi vorba de un act criminal. Sunt 10 răniți.

Explozia de iarbă de pușcă din Bourges. La școala pirotehnică s'a produs o explozie de iarbă de pușcă. Sunt 2 oficeri răniți grav, un mort și un altul rănit de moarte.

Necrolog. Primim din Chișineu știrea despre o grea încercare ce a îndurat familia ven. domn protopop Dr. Ioan Traileșu prin încetarea din viață a fiului său *Amu Lazar*, reposedat în 13 Martie la vârsta de 27 ani. Trimitem și cere condoleanțe maiestatei familiei.

— Primim următorul anuțiu funebru: *Veduva preoteasă Stanca Popovici Barcianu n. Cioran* după scurte suferințe s'a mutat la cele vecinice Sâmbătă, în 28 Februarie (12 Martie) la oarele 8 dimineața în al 73-lea an al vârstei.

Rămășițele pământești ale neuitatei noastre mame, care și a petrecut viața laborioasă într'un devotament fără seamăn, se vor așeza spre odihna de veci, Luni, în 2/14 Martie la oarele 1 d. a. în cripta familiară din Reșinari. Cuprinși de adâncă durere aducem aceasta la cunoștința tutu-

rilor prietenilor și cunoscuților, în numele lor și al tuturor rudeniilor. Fie-i memoria binecuvântată.

Reșinari, în 27 Februarie (12 Martie) 1898.
Silvia P. Barcianu n. Olteanu ca noră. *Sorin, Raib, Andreiu, Achil, Lavinia și Silvia* ca nepoți. *Dr. D. P. Barcianu*, profesor, *Constanța P. Barcianu* ca fi.

Bibliografie. A apărut revista „Școala Modernă“ de sub direcțiunea d-lui A. Lupu-Antonescu, cu următorul sumar: Instrucțiunea fetelor, de Radu Cercel. — Cestiunea orarului, de D. — Cestiunea ortografiei, de Ec. St. Călinescu. — Insemnătatea școalelor profesionale, de N. Ștefănescu. — Modificările aduse programului cursului primar urban, de Colnicul. — Educația fetelor și ereditatea, după M. Guyot, de Traducător. — Știri școlare. — Publicațiuni.

„Manual de Morala Evangelică“ sau *scurtă explicare a textelor cu conținut moral din cele 4 Evanghelii* de dl Moise N. Pacu, doctor în drept, profesor la liceul local, avocat și fost deputat. Carte aprobată de St. Sinod Galați, ediția II-a. O recomandăm cu tot-dinadinsul preoților și învățătorilor precum și părinților de familie și creștinilor pioși. Se află de vânzare la autor, strada sf. Ilie Nr. 8, la librăria Nebuneli din Galați și la librăriile principale din țară.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor-ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai dureri de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele Kneippiane.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin poștă dela farmacia d-lui Dr. Julius Schopper în Oravița (Krássó-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numărul apotecii!

Societatea Geografică Română

sub Augusta Președinția a Majestății Sale Regelui.

Conform art. 13 din statutele Societății, în numele Comitetului subsemnatii au onoare a convoca pe toți d-nii societari a-se întruni în Adunare generală obligatorie, la 7 (19), 8 (20) și 9 (21) Martie 1898, la 8 1/2 oare seara în sala de ședințe a Senatului. Ședințele vor fi presidate, de M. S. Regele.

Programa lucrărilor:
Sâmbătă 7 (19) Martie 1898, oara 8 1/2 seara. 1) Raportul anual al d-lui Secretar General G. I. Lahovari. 2) dl Dimitrie A.

Lillei.

Un loc tăcut păstrez în peptu-mi
Ca'n pacea codrilor un schit,
De-a lumii mersuri sgomotoase
Un ton la el n'a rățâcit.

Pe un altar arde-o lumină,
Ca un ferbinte simțământ,
E flacăra iubirii eterne,
Naintea chipului tău sfânt,

Ție.

Tu ești în floarea tinereții,
Visezi de basmul de iubit,
Și eu, o undă ostenită,
Pe căi pustii ce a rățâcit.

Și când îmi spui de fericire,
Plec capu-mi greu în spre pământ
Prin visurile mele-atuncea
Adie-o jale de mormânt.

Traian Mihaluc.

Sturza: Asupra lucrărilor Comisiunii Europene a Dunărei. 3) dl Gr. I. Lahovari: O călătorie a unui boier român în Europa, în anul 1770. 4) dl Const. Chiru: O călătorie în Statele-Unite ale Americii de Nord, (cu proiecțiuni electrice).

Duminecă 8 (20) Martie 1898, oara 8 1/2 seara: 1) dl Cr. G. Tocilescu: Un răspuns diui profesor Ladislau Rethy dela Budapesta, 2) dl St. Hepites: Schimbatur-s'a clima la noi? 3) dl Ionescu-Gion: Podul Mogosoaiei. 4) D-nul Gr. Ștefănescu: Fenomenele geologice din parcul Yellowstone în America, (cu proiecțiuni).

Luni 9 (21) Martie 1898, oara 8 1/2 seara: 1) dl M. Drăghicescu: Geologia în lucrările publice. 2) dl I. Novian: Asupra culturii populului norvegian. 3) dl P. I. Ștefănescu: Evoluțiunea suprafeței pământului dela origina lui. 4) dl Const. Botea Excursiunile Congresului internațional de geologie în Rusia, (cu proiecțiuni), 5) Ședința intimă pentru chestiile administrative și fonciare ale Societății.

București, Februarie 1898.

Vice-Președinți: General G. Manu. General C. Barozzi. Secretar General: George I. Lahovari.

Mulțumită publică.

De când am pierdut prin moarte pe iubitul meu soț, am primit în mare număr scrisori și depeșe de condolență.

Mult aș dori să exprim fiecăruia în parte mulțumita mea; de oare-ce însă aceasta îmi este cu neputință, rog pe toți aceia, cari prin condolența lor au cercat a alina durerea mea, să binevoiască a primi acest simplu, dar' din inimă sinceră provenit somn de mulțumită călduroasă!

Arad, luna Martie 1898.

Ved. Alexandrina Suciu
născ. Baroneasa Popp.

Cu ocașiunea arangerii petrecerii în favorul bisericii rom. ort. din Oradea-mare (Velente) am primit a suprasolvi următo-

ri: Tomș. Păca de preteșop, Iuliu Popp protonot. com., Nic. Zigre adv., ved.

Ann. Ioga, Andrei Horvath paroch, Flore Magyar câte 2—2 fl.; Ioan Costa econ. 1 fl. 50 cr; Dimitrie Costa econ., Ioan Tocai econ., Ioan Moca econ., Georgiu Atim eetru Boța străitar, Georgiu Panea econ., Teodor Acs, Ioan Pogan, Miskolezy Barna not. reg., Iuliu Zettel morar, Iosif V. Papp propr., Dr. Coriolan Papp adv., Petru Atim, Alexandra Fassie, Ciomisie Ponymăr jude la tablă, Iosif Vulcan red., Nic. Csorba. Dmni Sime și dr. Ioan Buua adv., câte 1—1 fl.; — Petru Suciu prot. em., Petru Kiss, Tadi Antal, Handschusker Géza, Farkas József, Vas. Meza, Marc Andor, Markovics Pál, Flore Boc, Flore groza, Nic. Boța, Dimitrie Papp, Teodor Bogdan, Ioan Ardelean străitar, Mihai Berinde econ., Petru Moț înrijitor de pădure câte 50—50 cr. ear' N. N. 30 cr. și nelegibil 20 cr.

Când aduc aceasta la publicitate, nu pot întrelăsa să nu exprim mulțamită din partea credincioșilo măi, — cari caută din adins prosperarea bisericii noastre, — tuturor celor cari au contribuit pentru sf. biserică.

Oradea-mare, la 10/22. Febr. 1898.

Andrei Horvath.
presbiter ort. rom.

ULTIME ȘTIRI

Budapesta, 15 Martie.

Se da tot cu mai multă stăruință știrea că M. Sa Monarchul cu prilegiul iubileului *Seu de 50 ani de domnie*, va conferi titlul de baron primarului Lueger (Viena) și Markus (B-Pesta).

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Redactor responsabil: Ioan Russu Șiriana.

sgomot rățâcitor ca din peptul unei păduri, și apoi earși tăceri necuprinse...

Un pat strimt, din niște scânduri groase de nuc, stă într'o parte a odăii, rece și nemışcat, ca un sicriu, ce așteaptă sosirea unui mort. De-asupra lui o candelă stinsă, ca o viață apusă.

Pentru cine-i cosciugul acesta? Unde-i mortul? De unde să vie? Oare să fiu eu așteptatul?

Nu, n'a eu vreau să mai trăiesc. Viața mea e încă atât de tînără. De-abia a înbobocit o viorea în sufletul meu, unde-i primăvara?... Și să mor?..

Nu, eu vreau să mai trăiesc, dar' durerea mea toată, aș vol s-o îndes acolo, s-o închid bine, s-o bat cu mii de cuie de fier, să nu mai poată eși nici odată la lumina zilei, să turbure gândurile mele. Atunci aș aprinde candela se ardă, ardă, să nu se mai stingă de pe acest mormânt. Ași ținea eu singur binecuvântarea, fără popă...

Inele de fum de tutun se înalță rënd pe rënd din luleaua mea aprinsă, spre bolta odăii. Și ele par somnoroase ca niște aduceri aminte ce s'avântă dintr'o minte ostenită.

Un cap de om mort ce stă pe un corn de scrin, înhoalbă ochii mari spre mine. Cât mister, câtă întunecime în privirile lui.

Un abis în care se rățâcește și sborul gândirii.

Patul în jur zace într'o odihnă moartă, numai de mine nu-și acată somnul încă aripele-i ușoare. (Va urma.)

Seri de iarnă.

Când stau visând în seri de iarnă
În gând făptura ta răsare,
Și parcă-aud cum bați cu mâna
La geam, încet, să-ți dau intrare.

Atunci tresar... și spre fereastră,
Să n'toarce-a mea uimită față...
Dar' vântul rece-i care bate,
Și geamu-i plin cu flori de ghiță.

Vifore.

De mult trecut'au peste lacuri
A viforilor nori în sbor,
Dar' ș'acum bate în peptu-mi de valuri
A ape val clocotitor.

De mult furtunile iubirii
În sărutări s'au descărcat,
Din puls ș'acum să sbate încă
Sălbatec sângele-mi mișcat

Bibliografie:

„Gramatica Română“ pentru învățământul secundar de Ioan Petran, profesor. Partea II. Sintaxa. Arad. Editura autorului. Se poate cumpăra și la administrația „Tribuna Poporului.“

„Abecedar ilustrat“ compus pe baza principiilor pedagogice moderne de învățătorii: Iosif Moldovan, Nic Ștefu, Iuliu Groșoreun, Nic. Boscăiu și Petru Vanceu. Prețul unui exemplar 20 cr. A se cere la administrațiunea „Trib. Pop.“

Poesii de Aurel Ciato. Un elegant volum de peste 100 pagini, cuprinzând 40 de poezii dragălașe atât prin gândirile, cât și forma în care sunt turnate.

„Biblioteca Noastră“ de sub direcțiunea dlui Enea Hodoș profesor în Caransebeș apare în fie care lună.

Numerale apărute până acum sunt: Nr. 1. S. Secula, „Realități și Visări“, novelete. — Nr. 2. Iosif Bălăni, „Iancu de Hunyad“, cerc. istorică. — Nr. 3. și 4. G. Coșbuc, „Versuri și Proză“. — Nr. 5. Gr. Alexandrescu, „Fabule alese“. — Nr. 6. N. Macovișteanu, „Delă Sate“, piesă teatrală. — Nr. 7. Zotti Hodoș, „Intocmail“ comedie.

„Istoria universală“ pentru școalele secundare de Vasile Goldiș, profesor. Volumul III. Evul nou. Editura librăriei Nicolae I. Ciurcu, Brașov. 1897.

„Manual de Teologia Morală“ de Dr. Athanasie Mironescu Craioveanu, profesor la universitatea din București. Tipografia „Cărilor bisericești“.

„Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I.“ Cuvântări și acte. Vol. I. 1866—

1880. Volumul II. 1881—1896. Edițiunea Academiei Române. București 1897.

„Litrgia Sfintului Ioan Crisostom“, culeasă, aleasă și întocmită pe baza melodiilor vechi bisericești, pentru corul școlarilor pe două voci — sopran și alt — de Nicolae Ștefu, învățător în Arad. Se poate comanda dela autorul și administrațiunea foii noastre.

„Acte și documente relativ la Istoria Renașterii României, publicate de Dimitrie A. Sturdza. București. 1888—1896. Tipografia Carol Göbl. Cuprinde:

Volumul I 1) Tractatele dintre Principatele Române și Turcia. 2) Tractatele dintre Principatele Române și Rusia. 3) Tractatele dintre Turcia și Austria. 4) Tractatele dintre Turcia și România. 5) Tractate și acte dintre Puterile Europene relative la Poarta Otomană și Principatele Române.

Volumul II. Acte și documente dela 1844 până la încheierea Tractatului de Paris din 30 Martie 1856.

Volumul III: Broșuri relative la situațiunea Principatelor Române după tractatul de Paris. Prețul 15 lei.

Volumul IV: Acte și documente dela 1 Martie până la 30 Iunie 1857.

Volumul V: Acte și documente dela 1 Iulie până la 31 Decembrie 1857.

Volumul VI: Partea I: Procesele verbale ale Adunării ad-hoc a Moldovei, dela 22 Septembrie, până la 21 Decembrie 1857.

Partea II: Procesele verbale ale adunării ad-hoc a Munteniei dela 30 Septembrie până la 10 Decembrie 1857 (Divanul ad-hoc din 1857 și Comisiunea Europeană din 1856—7)

Volumul VII: Acte și documente din anul 1858 până la înălțarea lui Alexandru Ion pe tronul Principatelor-Unite în anul 1859.

„Victoria“

instituit de credit și de economii
SOCIETATE PE ACȚII.

Arad, casa proprie, calea Archiducele Iosif Nr. 2.

Intemeiată la 1887.

Capital de acții	fl. 300.000
Fond de rezervă	„ 100.000
Depuneri	„ 1,000.000
Circulațiunea anuală	„ 15,000.000

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la termenul de abzicere.

Darea de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea casei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abzicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuează momentan după sosirea comanda.

105—(4)

Directiunea institutului.

Valabil dela 1 Octombrie 1897.

MERSUL TRENURILOR

Valabil dela 1 Octombrie 1897.

Arad—Budapesta.		
	d. m.	a. m.
Arad, pleacă	4.21	11.20
Sofronya	—	11.86
Curtiel	—	11.49
Löksháza	—	12.05
Chitighaz	5.04	12.28
Claba	5.28	1.19
Szolnok	7.83	4.14
Budapesta, sosește	9.40 seara	7.20 seara.

Arad—Claba—Oradea-mare.		
	dim.	a. m.
Arad, pleacă	5.10	11.20
Sofronya	5.25	11.36
Curtiel	5.39	11.49
Löksháza	5.56	12.05
Chitighaz	6.18	12.28
Claba, sosește	6.40	12.54
Claba, pleacă	7.—	2.23
Giula	7.27	3.05
Sarkad	7.47	3.27
Nagy-Szalonta	8.28	4.10
Cefa	8.42	4.34
Leș	9.04	5.—
Oradea-mare, sos.	9.52	5.30

Seghedin—Arad		
	d. m.	seara
Seghedin, pleacă	2.19	6.10
Makó	3.32	7.34
Apátfalva	3.52	7.57
Csanadul-ung.	4.01	8.04
Nádlae	4.18	8.18
Csanád-Palota	4.36	8.32
Mészögyes	5.15	8.57
Bátanya	5.44	9.29
Poclea	6.08	9.52
Arad, sosește.	6.39	10.25

Ternova-Cheriu		
	dim.	d. m.
Seleny	6.15	4.59
Pancota	6.37	5.21
Musca-Măderat	6.44	5.28
Șiria	6.52	5.36
Chitighaz	7.08	5.50
Uj-Szt-Anna	7.31	6.03
Zimánd-Ujfalv	7.39	6.21
Ótvenos	7.45	6.28
Arad, sosește	8.03	6.44